

[Anne Grete Holmsgård]

de kendskab til, at Superfos på Amager allerede deponerede kemikalieaffald, våd, uhærdet glasuld, på lossepladsen i Hvalsø?»

Skriftlig begrundelse

Miljøministeren har i et svar til mig af 5. marts 1984 på spørgsmål S 120 erkendt, at det nok havde været hensigtsmæssigt, hvis miljøstyrelsen havde præciseret over for Superfos, at vådt, uhærdet glasuldsaffald er kemikalieaffald. Jeg er enig med ministeren og styrelsen i, at denne undladelse ikke fritager Superfos for ansvar i sagen. Men det må lige helt klart, at det ikke bare ville have været hensigtsmæssigt at præcisere dette i produktionsstilladelsen. Miljøstyrelsen skulle naturligvis klart have gjort opmærksom på, at virksomheden foretog sig noget ulovligt.

Miljøstyrelsen burde desuden med sit kendskab til ulovligheden straks have henvendt sig til den tilsynsførende Tårnby kommune samt lossepladsens hjemkommune, Hvalsø, for at få standset den igangværende ulovlige trafik.

Det er afgjort ikke til fordel for miljø- og retsbevidstheden, at miljøstyrelsen nøjes med at henvise til, at produktionsgodkendelsen, som oplysningen stod i, blev oversendt til Tårnby kommune. Ved ikke at gøre opmærksom på det allerede eksisterende ulovlige forhold har styrelsen været med til at få kommunerne til at tro, at der intet galt var.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg tilkendegav under min skriftlige besvarelse af spørgsmål nr. S 120, deler jeg miljøstyrelsens opfattelse af, at det havde været hensigtsmæssigt, om styrelsen i forbindelse med godkendelsen i 1980 af Superfos' produktionsudvidelse på virksomheden i Tårnby lidt klarere havde præciseret sin opfattelse af spørgsmålet om det våde, fenolholdige affald fra virksomheden. Tårnby kommune modtog en kopi af miljøstyrelsens afgørelse om godkendelse af produktionsudvidelsen, og af denne afgørelse fremgik det som bekendt, at der blev deponeret fenolholdigt affald fra Superfos på lossepladsen i Hvalsø.

Miljøstyrelsen har over for mig tilkendegivet, at styrelsen i sin tid gik ud fra, at kommuner, som på daværende tidspunkt i flere år havde administreret de særlige kemicali-

eaffaldsregler, selv tog fornøden kontakt med andre kommuner, som i givet fald blev berørt af denne administration.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Tak for svaret. Jeg synes nu ikke, det var et svar på det spørgsmål, jeg stillede, hr. minister, for jeg spørger jo om, hvorfor miljøstyrelsen ikke i 1980 henvendte sig til henholdsvis Tårnby og Hvalsø kommune for at gøre opmærksom på, at den var vidende om, at Superfos allerede havde afleveret kemikalieaffald til lossepladsen i Hvalsø.

Jeg har selvfølgelig set det svar, jeg har fået selv, og hvori der står, at det er ministerens og styrelsens opfattelse, at det havde været hensigtsmæssigt, om man i produktionsgodkendelsen fra marts 1980 havde indskærpet eller mere præcist havde givet til kende over for Superfos, at der var tale om kemikalieaffald, når der var tale om våd, uhærdet glasuld, men det må vel være rimeligt, at styrelsen, når den får kendskab til, at der faktisk bliver afleveret kemikalieaffald på en losseplads, straks henvender sig dels til den kommune, hvor lossepladsen er beliggende, nemlig Hvalsø, dels til den kommune, der er tilsynsførende, nemlig Tårnby kommune. Jeg vil gerne have at vide: hvorfor gjorde miljøstyrelsen ikke i 1980 opmærksom på de forhold, der allerede eksisterede?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg svarede, gik man ud fra, at kommunerne selv tog kontakt med de kommuner, der ville blive berørt af sagen, men netop for at imødegå noget lignende har vi taget et initiativ, som jeg vil gøre nærmere rede for under det næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 251

6) Til miljøministeren af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre, at miljøstyrelsen fremover straks medvirker til at få ulovlige forhold bragt til ophør, når styrelsen får kendskab til disse?«

Skriftlig begrundelse